

V šolo!

Aj ne, dragi moji, da niste še pozabili, kako ste se uprav kar poslavljali od dóma? I, kako neki! Vem, da še zobljete tečno sadje in morda ima kdo še celó nekaj povitice, ki jo je dejala v zabojček skrbna mati, ko vam je ravnala perilo in obleko. In če vam ob tej priliki vhaajajo misli nazaj v gorske in poljske vasice, kdo bi vam zameril? Saj so tudi Izraelci v puščavi vzdihovali po polnih loncih, ob katerih so sedeli v Egiptu. Pa vzdihovanje pri Izraelcih se je izpremenilo v nejevoljo. Zato jih je pa Bog ostro kažnjeval. Glejte, da se vam kaj takega ne primeri! Le mislite na dom prav pogosto. Spominjajte se ure, ko ste sedali na voz ter podajali roko starišem, bratcem in sestricam. To je bilo bridko, kaj nè? Seveda ste hoteli pokazati, da ste kar polni možaki, in zato je marsikdo zatajil srčno bolést. Ko je pa udaril voznik po konjih, ko ste se še jedenkrat ozrli nazaj na mater, ki je stala na pragu in si brisala oči, tedaj pa vže vem, kako je bilo. Sam sem skušal. Tako vas je dušilo v grlu, da niste črknili besedice. Pa marsikdo je potegnil rutico iz žepa in si skrivaj otiral solzo. Jeli?

Nič se ne sramujte, ljubčeki moji, če je bilo tako. Slovo je bridkoristnega. Koliko vaših sovrstnikov je ostalo domá! Trdo morajo delati pa še to mrvico brati in pisati pozabijo, kar so se poprej naučili. Vi se pa povrnete vsako leto modrejši domóv. To bo veselje, kaj?

Seveda, kar tako tudi ne grè. Pa kaj to bistrim slovenskim glavicam? Če vam tudi malo trda prede, ne udajte se. Tisoče in tisoče jih je vže vse to prestalo, pa bi vi ne? Torej čvrsto naprej! Kmalu pridejo zopet počitnice — Božič, Velika noč — potem pa velike počitnice. In tedaj glejte, da pride vsak domóv s pričevalom, o katerem poreče, to je sad mojega truda. Storil sem svojo dolžnost vestno. Tedaj bo še le pravo veselje! Starišem bodete poplačali s tem vse troške, ki jih bodo imeli veliko, učitelje zahvalili za trud, sebi pa največ koristili. Tedaj srečen pričetek šolskega leta! In srečen bode tudi konec, če pogosto uvažujete, da

„Ura izgubljena
Ne vrne se nobena.“

ko vsakemu. Če je jokala dobra mati, ko vas je poslala v svet — izpred svojega okrilja, jasen dokaz vam bodi to, da vas ljubi. In ljubite jo tudi vi. Najbolje pa kažete dejanski to ljubav, če se spominjate slovesa in pa naročil, ki vam jih je dala mati. Le pomislite, kako ste srečni, ker imate priliko naučiti se toliko lepega in